

РЕШЕНИЕ

№ 2669

гр. София, 20.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 16.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **8452** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на ИМПАКТ С. Е., ЕИК:[ЕИК], [населено място], [жк], [жилищен адрес] представлявано от А. К. Щ., управител, чрез адвокат К. С., съдебен адрес: С. 1124, [улица], ет.1, срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221518007239-091-001/17.03.2020 г., издаден от М. С. Х., началник сектор „Ревизии”, при дирекция „Контрол“ при Териториална дирекция (ТД) на Национална агенция за приходите (НАП) С., орган, възложил ревизията и М. Й. В., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1100/14.07.2020 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика (ОДОП) – С..

Жалбоподателят твърди, че РА е необоснован и издаден в нарушение на материалния закон. Сочи, че в хода на ревизионното производство са представени доказателства, които да обосноват реалността на получените доставки. Изразява становище, че ревизиращият екип, напълно необосновано е приел, че липсват доказателства за реално осъществена облагаема доставка на услуга между процесните доставчици и ИМПАКТ С. Е., с мотив, че същите не са открити на адреса по седалище и не са представили изискани им документи. Същевременно, напълно в противоречие с тезата за липса на доставка, ревизиращите не са отчели представените писмени

доказателства - стокови разписки, приемно-предавателни протоколи и др. документи. На следващо място твърди, че не са взети предвид вида и характера на доставките, не са отправени запитвания до различни институции за притежавани от доставчиците разрешителни, лицензи за транспортни услуги и пр., не е направен и анализ на представената счетоводна документация. Прави извод, че това е довело до формални, бланкетни и абсолютно идентични изводи за всеки от доставчиците. Категорично се противопоставя на твърденията на ревизиращите, че ИМПАКТ С. Е. се е поставило в положението на недобросъвестно данъчно задължено лице, което не е получило нищо и не може да не знае този факт и знае, че участва в доставки представляващи привидни сделки, тъй като липсват каквито и да е доказателства за това, че е налице злоупотреба с ДДС, а от страна на ИМПАКТ С. Е. са извършени необходимите разумни и обичайни за пазара действия за проучване и анализ на доставчиците, при което не е установено да има данни за съмнения в коректността на действията им с ефект към бюджета. Обобщава, че основната причина, поради която на ИМПАКТ С. Е. е отказано правото на данъчен кредит по фактурите, е непредставянето на определени документи от доставчиците, като в същото време никъде в ЗДДС не съществуват разпоредби, които да предпоставят представянето или непредставянето на определени документи от доставчици с реалността на определена доставка и съответното право на данъчен кредит. Позовава се на практик на ВАС и СЕС. Изразява искане оспореният Ревизионен акт да бъде отменен.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. С., който поддържа жалбата. Претендира направените по делото разnosки. Представя писмена защита.

Ответникът – директора на Дирекция ”Обжалване и данъчно-осигурителна практика”, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата, като изразява становище, че не е спорно обстоятелството, че ревизираното дружество е извършвало дейност. Сочи, че спорна е реалността на извършените доставки, за които дружеството е упражнило право на данъчен кредит. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, Трето отделение, 16 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Ревизионното производство е образувано с издаването на Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221518007239-020-001/27.11.2018 г., като е възложено извършването на ревизия на ИМПАКТ С. Е. за определяне на задълженията за данък върху добавената стойност /ДДС/ за данъчните периоди от 01.02.2013 г. до 31.10.2018 г. Заповедта е връчена на дружеството на 10.12.2018 г. Считано от тази дата тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията, който изтича на 10.03.2019 г. По реда на чл. 113, ал. 3 от ДОПК срокът е продължен до 01.07.2019 г., в рамките на указания по чл. 114, ал. 2 от ДОПК, като за целта са издадени Заповеди за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ № Р-22221518007239-020-002/07.05.2019 г. и №Р-22221518007239-020-003/06.06.2019 г. Ревизионното производство е спряно със Заповед №Р-22221518007239-023-001/29.01.2019 г. и възобновено със Заповед №Р-22221518007239-143-001/25.02.2019 г., отново спряно и отново възобновено със Заповеди №Р-22221518007239-023-002/27.02.2019 г. и №Р-22221518007239-143-002/25.03.2019 г., като е определен срок за приключване на ревизията 07.05.2019 г. Всички заповеди са подписани от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-1354 от 01.11.2012 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221518007239-092-001/30.08.2019 г. от ревизиращите органи, определени с посочената по – горе ЗВР. Ревизионният доклад има съдържанието, предвидено в чл. 117, ал. 2 и ал. 3 ДОПК. РД е връчен на пълномощник на дружеството на 26.09.2019 г. Срещу констатациите в РД и в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от дружеството е подадено възражение, което е прието за неоснователно.

Ревизията приключва с Ревизионен акт №Р-22221518007239-091-001/17.03.2020 г., издаден от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и М. Й. В., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. Актът е връчен на дружеството на 01.06.2020 г. Със същия са установени допълнително задължения за внасяне на данък върху добавената стойност общо в размер на 144 494,21 лв. и са начислени лихви за забава в общ размер на 44 781,22 лв., в резултат на непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактури издадени от доставчиците СИВИКОВ Е., ПРОФИЛ К. Е., М. СТИЛ Е., И. Т. Е. /преходно наименование И. Т. Е./, Д.-А. Д. Е., Ч. - Г. Е., А. С. Е., ДИ Д. ЕС 2008 Е., К. А. Е., ЗЕПИР Е., АДМОБИЛ Е., СВЕТЛИТА Е., СТРОЙ Б. 2010 Е., Б. 1912 Е., ЕВРО ПРОПЪРТИ И. Е., С. СТИЛ 1 Е., Д. СТИЛ 1 Е., ТЕХНОЛОГИС Е., БХБГ Е., Н. Б. СТРОЙ Е., БИЛОД Е., КОРОГРУП Е., СТРОЙ ИНВЕСТ 17 Е., Д. 2016 Е., В. И. Е., В. Л. – ВД Е..

РА е оспорен по административен ред пред директора на ДОДОП – С. на основание чл. 152 от ДОПК с жалба вх. №53-06-5083/12.06.2020 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-920/19.06.2020 г. по регистъра по регистъра на дирекция ОДОП С..

С решение № 1100/14.07.2020 г. на директора на дирекция ОДОП С., РА №Р-22221518007239-091-001/17.03.2020 г. в част на установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди: от м. 05.2014 г. до м. 02.2015 г., м. 04.2015 г., м. 05.2015 г., от м. 07.2015 г., м. 12.2016 г, от м. 02.2017 г. до м. 12.2017 г., от м. 03.2018 г. до м. 08.2018 г., м. 10.2018 г. е потвърден. Решението е връчено по електронен път на 20.07.2020 г.

В потвърдената част РА е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-04-603/30.07.2020 г., подадена чрез директора на ДОДОП – С. до АССГ. Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от лице с право и интерес от оспорване – адресат на утежняващ административен акт, който подлежи на съдебен контрол, и след изчерпване на административния ред за оспорване по чл. 152 и сл. от ДОПК като абсолютна положителна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата по аргумент от чл. 156, ал. 2 от ДОПК. С оглед на това съдът намира жалбата за процесуално допустима, поради което следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК в редакцията към момента на възлагане ревизията – ДВ бр. 82 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г., той се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията. В настоящия случай РА е издаден от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и М. Й. В., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията, съгласно ЗВР, издадени от възложителя на ревизията. РА, РД и ЗВР са подписани с квалифициран електронен

подпис съгласно Закона за електронния документ и електронния подпис /сега Закон за електронния документ и електронните удостоверителни услуги/, като за валидното им подписване от органите по приходите са представени писмени доказателства, приобщени към делото, които не са оспорени. С оглед на това съдът намира РА за издаден от компетентни органи, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК и Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. по тълк. д. № 10/2016 г. на ОС на съдиите от I и II отделение на ВАС.

РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

В хода на ревизионното производство от фактическа страна е установено, че през ревизираният период основната дейност на ИМПАКТ С. Е. се изразява в извършване на услуги по ушиване на работно облекло по заявки от клиенти, както и дребни шивашки услуги и поправки на клиенти на дребно. От страна на дружеството са депозираны обяснения, съгласно които заявките на клиентите за изработка на конкретните поръчки става по телефон/мейл, в които се посочват конкретни параметри - размери, брой, цвят и т.н., като в някои от случаите ушиването на работно облекло е ставало и с материали на възложителя, но в повечето случаи дружеството извършва поръчки на платове и други консумативи по вече договорени поръчки.

С цел изясняване факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на жалбоподателя, в хода на ревизията са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА, по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК. На основание чл. 37, ал. 3 от ДОПК, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения, а на основание чл. 45 от ДОПК - в хода на ревизия са извършени насрещни проверки на спорните доставчици. Резултатите от проверките са документирани с протоколи за извършени насрещни проверки. Извършеното е и посещение в обекта на дружеството, при което е извършен преглед на представената в оригинал счетоводна отчетност, обективизирано с Протокол №1242777/10.04.2019 г.

В хода на ревизионното производство по отношение на доставчиците са установени сходни обстоятелства, а именно че при извършените им насрещни проверки, в отговор на връчените им по електронен път или по реда на чл. 32 от ДОПК искания те не са представили никакви доказателства, относими към фактурираните на жалбоподателя доставки; дружествата са включени в масив „Риск“ на НАП, като по-голямата част от тях са дерегистрирани по реда на чл. 176 от ЗДДС, системно не се разчитат с бюджета, включително по издадените на ревизирания субект фактури. От извършените проверки в информационната система на НАП е установено, че нито един от доставчиците не разполага с необходимия технически и кадрови персонал за извършването на фактурираните към задълженото лице доставки, липсват и не са декларирани договори за трудови правоотношения или декларираните такива са прекратени преди датите на издаване на процесните фактури, не са ангажирали доказателства за наети лица по извънтрудови правоотношения. Нито един от доставчиците не е декларирал като основна дейност търговия с материали за

шивашката промишленост – в някои от случаите е посочена строителна дейност, туроператорски дейности и др. Констатирано е, че доставчиците освен, че не са осигурили достъп до счетоводствата си, не са представили копия на изисканите им счетоводни регистри, оборотни ведомости, информация за движение на сметките, по които са отразени приходите и разходите. Нито един от доставчиците не е представил доказателства за преходни доставки и за произход на фактурираните стоки и материали - платове, вата двойно капитонирана, конци, хастар, както и фактурираните услуги /бродерии/. Във връзка с направените констатации от страна на органите по приходите е направен извод, че е налице обективна невъзможност на сочените като доставчици дружества да извършат фактурираните на жалбоподателя доставки, а задълженото лице е включило в дневниците си за покупки фактури, по които няма реално извършени доставки по смисъла на чл.6 и чл. 9 от ЗДДС с цел неправомерно ползване на право на приспадане на данъчен кредит.

След анализ на всички представени доказателства от страна на жалбоподателя органите по приходите са направили заключение, че не е доказано наличието на реални доставки между жалбоподателя и доставчиците СИВИКОВ Е., ПРОФИЛ К. Е., М. СТИЛ Е., И. Т. Е. /преходно наименование И. Т. Е./, Д.-А. Д. Е., Ч. - Г. Е., А. С. Е., ДИ Д. ЕС 2008 Е., К. А. Е., ЗЕПИР Е., АДМОБИЛ Е., СВЕТЛИТА Е., СТРОЙ Б. 2010 Е., Б. 1912 Е., ЕВРО ПРОПЪРТИ И. Е., С. СТИЛ 1 Е., Д. СТИЛ 1 Е., ТЕХНОЛОГИС Е., БХБГ Е., Н. Б. СТРОЙ Е., БИЛОД Е., КОРОГРУП Е., СТРОЙ ИНВЕСТ 17 Е., Д. 2016 Е., В. И. Е., В. Л. – ВД Е.. Изложили са аргументи, че от никой от доставчиците не е осигурен достъп до счетоводството, не са представени счетоводни регистри, оборотни ведомости, главни книги, доказателства за отчитане на продажбите, за движението на стоките по вид и количество, отговарящи на посочените във фактурите – придобиване, съхранение, транспортиране, предаване на жалбоподателя. Не са представени, в това число и от жалбоподателя приемо-предавателни протоколи, доказателства за произход на стоките, за тяхното транспортиране и т.н. По отношение на фактурираната доставка на услуги – бродерия ревизиращите са посочил, че не са ангажирани доказателства за кадрова и техническа обезпеченост /помещения, машини/ на сочените като доставчици. Така с РД е отказано претендираното право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 144 494,21 лв. по фактурите, издадени от посочените по-горе доставчици, поради липса на предпоставките на чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 25, чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС.

Видно от административната преписка с възражението срещу РД са представени документи /стокови/складови разписки, приемо-предавателни протоколи/. Същите съгласно РА не са кредитирани от органите по приходите с аргумента, че са съставени за целите на оспорване на установените задължения, тъй като такива доказателства не са били представени при извършената проверка на оригиналната счетоводна документация. По отношение на представената таблица и рекапитулации в РА са изложени мотиви, че не може да се установи какво количество от закупените материали по издадените фактури от процесните доставчици е вложено и в кои поръчки, т.е. липсват каквито и да било данни, че са свързани с последващи облагаеми доставки, а воденото счетоводство не позволява да се направи такова обвързване.

По делото е допусната съдебно-счетоводна експртиза, която не е оспорена от страните. Същата е изготвена на база приобщените по делото документи и счетоводството на жалбоподателя. Съобразно поставените задачи проверка в

счетоводствата на процесните доставчици не е извършвана, доколкото същите не са открити от страна на вещото лице на декларираните от тях адреси – физически и електронни. По отношение на въпросите касаещи осчетоводяването при жалбоподателя ИМПАКТ С. Е. на спорните доставки, по които е отказано право за приспадане на данъчен кредит е установено, че това е направено по надлежния ред. Ежемесечно закупените материали като количество и стойност са осчетоводявани по сметка 302 „Материали“, като в края на всеки месец в счетоводството е получавана справка от управителя за изразходваните количества и на база на формираните среднопретеглени цени и изразходваните количества по сметка 302 „Материали“ са били изписвани изразходваните материали като количества и стойности, т.е. формиран е разход за същите. Констатирано е, че в периода май 2014 - октомври 2018 г. ИМПАКТ С. Е. е закупувало материали и от други доставчици и заприходяването на същите е ставало общо по вид материал, а не по конкретен доставчик, изписването на материали също е ставало общо по вид материал, поради което от вещото лице е направен извод, че не е възможно да се обвърже материал, закупен от даден доставчик по дадена фактура с продажба към клиент за изработено работно облекло. В този смисъл единствено е установен общият размер на реализираните продажби за всеки отделен месец.

По делото е разпитана свидетелката С., която през периода 2013-2019 г. е работила, като крояч в шивашки цех, на територията на [жк], който е бил стопанисван от ИМПАКТ С. Е., с управител А. Щ.. Твърди, че дружеството се е занимавало с шивашки услуги, с кроене и шиене на работни дрехи, чаршафи, като за целта били използвани платове, памук, вата, хасе и други материали, като ластиси, конци, копчета. Материалите са доставяни от Спринт стил, Д. стил, М. стил и други, които са карали материалите на място, тъй като ИМПАКТ С. Е. не е разполагало със собствен транспорт. Сочи, че когато управителите не са били там се е случвало тя да прима материали с приемо-предавателни протоколи.

Разпитана е и свидетелката М., която не е имала трудови или служебни отношения с дружеството-жалоподател, не е в роднински връзки с управителя, а единствено живее в съседство на обекта, находящ се в [жк], зад блок 122, пред паркинга, между паркинга и детската градина. Излага, че се е запознала със собственичката на ИМПАКТ С. Е. през 2014 г. Твърди, че в цеха шият дрехи, чаршафи, възглавници, занимават се текстил и нетъкан текстил. Често е виждала да доставят топове с платове, както и кашони с материали. Сочи, че в цеха са опаковали готова продукция, като същия е работил през цялото време.

Съдът кредитира свидетелските показания като логични и непротиворечиви. В хода на съдебното обжалване са приобщени материалите, събрани в хода на ревизията, на базата на които е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по следните доставки:

1. За данъчните периоди от м. 09.2016 г. до м. 11.2016 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 10 636,80 лв. по 9 фактури /подробно описани на стр. 10 от РД/, издадени от СИВИКОВ Е., с предмет „вата, вата двойно капитонирана, конуси, ципове, хастар. В хода на

ревизионното производство от страна на жалбоподателя са представени единствено спорните фактури и фискални бонове към тях. С жалбата срещу РД от страна на ИМПАКТ С. Е. допълнително са приобщени стокови разписки към фактурите, в които са посочени номера на съответната фактура, вида и количеството на стоките.

2. За данъчни периоди м. 05.2016 г. и м. 06.2016 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 4 744,72 лв. по 4 фактури /подробно описани на стр. 12 от РД/, издадена от ПРОФИЛ К. Е., с предмет „копчета, ципове, тик так копчета, ластик, светлоотразителна лента, конуси, игли, ел. ножици, вата/. В хода на ревизионното производство от страна на жалбоподателя са представени единствено спорните фактури и фискални бонове към тях. С жалбата срещу РД от страна на ИМПАКТ С. Е. допълнително са приобщени стокови разписки за получените стоково-материални ценности към фактурите, в които са посочени номера на съответната фактура, вида и количеството на стоките.

3. За данъчен период м. 08.2014 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 800,00 лв. по фактура №248/29.08.2014 г., издадена от М. СТИЛ Е., с предмет плат 1000 м. В хода на ревизионното производство от страна на жалбоподателя са представени единствено спорните фактури и фискални бонове към тях.

4. За данъчен период м. 03.2017 г. органите по приходите са отказали право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 4 220,22 лв. по 3 фактури /подробно описани на стр. 16 от РД/, издадени от И. Т. Е. /сегашно наименование И. Т. Е./, с предмет „бродерия, бродерия емблеми, бродерия гръб, плат, вата, хастар, поплин, капитонирана памучна вата“. В хода на ревизионното производство от страна на жалбоподателя са представени единствено спорните фактури и фискални бонове към тях. С жалбата срещу РД от страна на ИМПАКТ С. Е. допълнително са приобщени складови разписки, в които са посочени номера на съответната фактура, вида и количеството на стоките.

5. За данъчен период м. 11.2017 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 2 227,00 лв. по 3 фактури /подробно описани на стр. 18 от РД/, издадени от Д.-А. Д. Е., с предмет „конус конец, плат за ризи коприна“. В хода на ревизионното производство от страна на жалбоподателя са представени единствено спорните фактури и фискални бонове към тях. С жалбата срещу РД от страна на ИМПАКТ С. Е. допълнително са приобщени стокови разписки, които са напълно идентични с издадените фактури, с изключение на номера на съответния документ.

6. За данъчен период м. 04.2016 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 3 072,00 лв. по фактури №0...725/28.04.2019 г. и №0...729/28.04.2019 г., издадени от ДИ Д. ЕС 2008 Е., с предмет „плат поплин, вата“. В хода на ревизионното производство от страна на жалбоподателя са представени единствено спорните фактури и фискални бонове към тях. С жалбата срещу РД от страна на ИМПАКТ С. Е. допълнително са приобщени стокови разписки за приемане/предаване на материални запаси към фактурите, в които са посочени номера на съответната фактура, вида и количеството на стоките.

7. За данъчни периоди м. 02.2016 г. и м. 03.2016 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 1 590,40 лв. по фактури №511/22.02.2016 г. и №672/28.03.2016 г., издадени от К. А. Е., с предмет „100 % памук-плат, вата, хастар, конуси, вата с памучен състав 150 гр.“ В хода на ревизионното производство от страна на жалбоподателя са представени единствено спорните фактури и фискални бонове към тях. С жалбата срещу РД от страна на ИМПАКТ С. Е. допълнително са приобщени стокови разписки за получените стоково-материални ценности към фактурите, в които са посочени номера на съответната фактура, вида и количеството на стоките.

8. За данъчни периоди м. 07.2018 г. и м. 08.2018 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 5 764,00 лв. по 4 фактури /подробно описани на стр. 24 от РД/, издадени от ЗЕПИР Е., с предмет „плат, двойно капитилирана вата, плат К.“. В хода на ревизионното производство от страна на жалбоподателя са представени единствено спорните фактури и фискални бонове към тях. С жалбата срещу РД от страна на ИМПАКТ С. Е. допълнително са приобщени стокови разписки и протоколи, които са напълно идентични с издадените фактури, с изключение на номера на съответния документ.

9. За данъчните периоди от м. 08.2015 г. до м. 10.2015 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 2 548,00 лв. по 3 фактури /подробно описани на стр. 26 от РД/, издадени от АДМОБИЛ Е., с предмет „вата, ципове, хастар, конуси“. В хода на ревизионното производство от страна на жалбоподателя са представени единствено спорните фактури и фискални бонове към тях. С жалбата срещу РД от страна на ИМПАКТ С. Е. допълнително към две от фактурите са приобщени приемо-предавателни протоколи, в които стоките са упоменат по вид и количество.

10. За данъчен период м. 12.2016 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 4 512,80 лв. по 3 фактури /подробно описани на стр. 27 от РД/, издадени от СТРОЙ Б. 2010 Е., с предмет „вата 150 гр., 100% П плат“. В хода на ревизионното производство от страна на жалбоподателя са представени единствено спорните фактури и фискални бонове към тях. С жалбата срещу РД от страна на ИМПАКТ С. Е. допълнително са приобщени стокови разписки за приемане/предаване на материални запаси към фактурите, в които са посочени номера на съответната фактура, вида и количеството на стоките.

11. За данъчни периоди м. 10.2017 г., м. 11.2017 г., м. 12.2017 г. и м. 03.2018 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 22 147,70 лв. по 15 фактури /подробно описани на стр. 30 от РД/, издадени от Б. 1912 Е., с предмет „вата двойно капитонирана, плат П/ПЕ, лента бие 100 м. ролка, лента бие сатен, вата“. В хода на ревизионното производство от страна на жалбоподателя са представени единствено спорните фактури и фискални бонове към тях. С жалбата срещу РД от страна на ИМПАКТ С. Е. допълнително са приобщени стокови разписки, в които са посочени номера на съответната фактура, вида и количеството на стоката.

12. За данъчни периоди м. 07.2015 г. и м. 12.2015 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 2 188,00 лв. по 4 фактури /подробно описани на стр. 32 от РД/, издадени от ЕВРО ПРОПЪРТИ И. Е., с

предмет „електрическа ножица, ножица, ремък, оверлог четириконечен, правна машина, парогенератор“. В хода на ревизионното производство от страна на жалбоподателя са представени единствено спорните фактури и фискални бонове към тях. С жалбата срещу РД от страна на ИМПАКТ С. Е. допълнително са приобщени три приемо-предавателни протокола, в които са посочени вид и количество на стоките, без да се препраща към конкретна фактура. Видно от два от тях е, че за „оверлог четириконечен“ е налице индивидуализация, която във фактурата не е налице, а именно R. C27 G. 8700. Същото се отнася и за правата машина – G. G. 7070 и парогенератора – N. F. G. S.R.L.MP/F/PV 0727 DB.

13. За данъчните периоди от м. 05.2014 г. до м. 07.2014 г е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 12 230,00 лв. по 7 фактури /подробно описани на стр. 34 от РД/, издадени СПРИНТ СТИЛ 1 Е., с предмет „памук П/ПЕ 205 гр. зелено и сиво, поплин, вата, мостра плат, капитонирана вата, хасе-памук, плат – зефир, дарси, сахар, хасе-памук“. В хода на ревизионното производство от страна на жалбоподателя са представени единствено спорните фактури и фискални бонове към тях. С жалбата срещу РД от страна на ИМПАКТ С. Е. допълнително са приобщени стокови разписки към фактурите, в които са посочени номера на съответната фактура, вида и количеството на стоките.

14. За данъчните периоди от м. 09.2014 г. до м. 11.2014 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 4 490,40 лв. по 5 фактури /подробно описани на стр. 36 от РД/, издадени Д. СТИЛ 1 Е., с предмет „плат – пламък/софи, хасе, вата, плат – син меланж, конци, конуси, памук П/ПЕ 205 гр. зелено, хастар“. В хода на ревизионното производство от страна на жалбоподателя са представени единствено спорните фактури и фискални бонове към тях. С жалбата срещу РД от страна на ИМПАКТ С. Е. допълнително са приобщени стокови разписки към фактурите, в които са посочени номера на съответната фактура, вида и количеството на стоките.

15. За данъчни периоди от м. 04.2018 г. до м. 06.2018 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 14 611,78 лв. по 10 фактури /подробно описани на стр. 37 и 38 от РД/, издадени БХБГ Е., с предмет – конуси, ластик ролка 25 м., плат полин, вата, сатен, хастар, плат П/ПЕ, плат П/ПЕ 100 %“. В хода на ревизионното производство от страна на жалбоподателя са представени единствено спорните фактури и фискални бонове към тях. С жалбата срещу РД от страна на ИМПАКТ С. Е. допълнително са приобщени протоколи, които са напълно идентични с издадените фактури, с изключение на номера на съответния документ.

16. За данъчни периоди м. 08.2017 г. и м. 09.2017 г е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 12 127,00 лв. по 8 фактури /подробно описани на стр. 40 от РД/, издадени от Н. Б. СТРОЙ Е., с предмет „плат памук 100 %, вата двойно капитонирана, вата“. В хода на ревизионното производство от страна на жалбоподателя са представени единствено спорните фактури и фискални бонове към тях. С жалбата срещу РД от страна на ИМПАКТ С. Е. допълнително са приобщени стокови разписки за получените стоково-материални ценности към фактурите, в които са посочени номера на съответната фактура, вида и количеството на стоките.

17. За данъчни периоди м. 04.2015 г. и м. 05.2015 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 2 200,00 лв. по 3 фактури /подробно описани на стр. 42 от РД/, издадени от БИЛОС Е., с предмет „вата, памук полиестер, конци, копчета, ципове, пликове, трико“. В хода на ревизионното производство от страна на жалбоподателя са представени единствено спорните фактури и фискални бонове към тях. С жалбата срещу РД от страна на И. С. Е. допълнително са приобщени стокови разписки за получените стоково-материални ценности към фактурите, в които са посочени номера на съответната фактура, вида и количеството на стоките.

18. За данъчен период м. 07.2016 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 5 056,60 лв. по 4 фактури /подробно описани на стр. 44 от РД/, издадени от КОРОГРУП Е., с предмет „бродерия, бродерия емблеми/гръб, етикети бродерия, плат полин 140 гр./96 гр., капитонирана памучна вата, вата, хастар“. В хода на ревизионното производство от страна на жалбоподателя са представени единствено спорните фактури и фискални бонове към тях. С жалбата срещу РД от страна на ИМПАКТ С. Е. допълнително са приобщени стокови разписки за получените стоково-материални ценности към фактурите, в които са посочени номера на съответната фактура, но не във всяка от тях фигурират съответния вид и количество на стоките.

19. За данъчен период м. 02.2017 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 2 506,56 лв. по фактури №0...11/08.02.2017 г. и №0...18/15.02.2017 г., издадени от СТРОЙ ИНЕСТ 17 Е., с предмет „100 % П плат“. В хода на ревизионното производство от страна на жалбоподателя са представени единствено спорните фактури и фискални бонове към тях. С жалбата срещу РД от страна на ИМПАКТ С. Е. допълнително са приобщени складови разписки, в които единствено е посочен номера на съответната фактура.

20. За данъчни периоди м. 04.2017 г., м. 05.2017 г. и м. 06.2017 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 12 052,40 лв. по 9 фактури /подробно описани на стр. 48 от РД/, издадени от Д. 2016 Е., с предмет „плат П 100% - 150 гр., плат памук полиестер, плат памук хасе“. В хода на ревизионното производство от страна на жалбоподателя са представени единствено спорните фактури и фискални бонове към тях. С жалбата срещу РД от страна на ИМПАКТ С. Е. допълнително са приобщени складови разписки, в които са посочени номера на съответната фактура, вида и количеството на стоките.

21. За данъчен период м. 07.2017 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 7 240,60 лв. по 5 фактури /подробно описани на стр. 50 от РД/, издадени от В. И. Е., с предмет „плат 100 % П 240 см./220 см., плат трико сингъл“. В хода на ревизионното производство от страна на жалбоподателя са представени единствено спорните фактури и фискални бонове към тях. С жалбата срещу РД от страна на ИМПАКТ С. Е. допълнително са приобщени стокови разписки към фактурите, в които са посочени номера на съответната фактура, вида и количество на стоките.

22. За данъчен период м. 01.2016 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 150,00 лв. по фактура №336/25.01.2016 г.,

издадена от А. С. Е., с предмет – конци“. В хода на ревизионното производство от страна на жалбоподателя са представени единствено спорните фактури и фискални бонове към тях.

23. За данъчен период м. 11.2015 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 901,20 лв. по фактура №1...380/16.11.2015 г., издадена от Ч.-Г. Е., с предмет „вата, ципове, пликове, ластик, велкро“. В хода на ревизионното производство от страна на жалбоподателя са представени единствено спорната фактура и фискален бон към нея. С жалбата срещу РД от страна на ИМПАКТ С. Е. допълнително към фактурата е приобщен приемо-предавателен протокол, в който стоките са упоменат по вид и количество.

24. За данъчен период м. 08.2016 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 359,20 лв. по фактура №1...128/30.08.2016 г., издадена от СВЕЛЛИТА Е., с предмет „плат суров памук“. В хода на ревизионното производство от страна на жалбоподателя са представени единствено спорната фактура и фискален бон към нея. С жалбата срещу РД от страна на ИМПАКТ С. Е. допълнително е приобщена складова разписка за приемане/предаване на материални запаси към фактурата, в която са посочени номера на фактурата, вида и количеството на стоките.

25. За данъчен период м. 01.2015 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 900,00 лв. по фактура №0...2034/21.01.2015 г., издадена от ТЕХНОЛОГИС Е., с предмет „памук П/ПЕ - зелено, хастар. В хода на ревизионното производство от страна на жалбоподателя са представени единствено спорната фактура и фискален бон към нея.

26. За данъчен период м. 10.2018 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 4 214,80 лв. по 3 фактури /подробно описани на стр. 59 от РД/, издадени от В. Л. - ВД Е., с предмет „плат-ватиран, ципове, вата, плат поплин“. В хода на ревизионното производство от страна на жалбоподателя са представени единствено спорните фактури и фискални бонове към тях. С жалбата срещу РД от страна на ИМПАКТ С. Е. допълнително са приобщени протоколи, които са напълно идентични с издадените фактури, с изключение на номера на съответния документ.

След като съобрази представените по делото доказателства, съдът намира, че жалбата по отношение на доставките, за които се твърди да са извършени от СИВИКОВ Е., ПРОФИЛ К. Е., М. СТИЛ Е., И. Т. Е. /преходно наименование И. Т. Е./, Д.-А. Д. Е., Ч. - Г. Е., А. С. Е., ДИ Д. ЕС 2008 Е., К. А. Е., ЗЕПИР Е., АДМОБИЛ Е., СВЕЛЛИТА Е., СТРОЙ Б. 2010 Е., Б. 1912 Е., ЕВРО ПРОПЪРТИ И. Е., С. СТИЛ 1 Е., Д. СТИЛ 1 Е., ТЕХНОЛОГИС Е., БХБГ Е., Н. Б. СТРОЙ Е., БИЛОД Е., КОРОГРУП Е., СТРОЙ ИНВЕСТ 17 Е., Д. 2016 Е., В. И. Е., В. Л. – ВД Е. е неоснователна. Спорният РА е законосъобразен, поради което оспорването срещу него следва да бъде отхвърлено.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС за признаване правото на приспадане на данъчен кредит следва да са получени стоки или услуги по облагаеми доставки. Наличието на доставка е първото условие за признаването на данъчен кредит. Понятието е легално дефинирано в чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 ЗДДС. Доставка е налице, когато има прехвърляне на собственост или други вещни права върху стока, а в случаите, при които се претендира право на

приспадане на данъчен кредит за извършени услуги следва да се установи и докаже по какъв начин са извършени същите и с какъв ресурс. Механизмът на данъка върху добавената стойност предполага наличие на реална доставка, като условие за възникване на правото на данъчен кредит, а не само документалното оформяне на стопанските операции. Съгласно чл. 25 ЗДДС доставката, извършена от задълженото лице, се окачествява като данъчно събитие. На датата на възникването му се поражда задължение за доставчика да начисли и корелативно свързаното с него право на получателя да ползва данъчен кредит. При условие, че са издадени фактури и е начислен данък, без да е налице фактически извършена стопанска операция, няма основание за данъчен кредит, предвид разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9, ал. 1 ЗДДС.

Правото на приспадане на данъчен кредит е обусловено от кумулативното осъществяване на материалноправните предпоставки на регламентирания в ЗДДС сложен фактически състав, който наред с притежаването на данъчния документ по чл. 71, т. 1 ЗДДС изисква и установяването на реално получаване на стоките или услугите по облагаемата доставка. Съгласно чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС, когато стоките или услугите се използват за целите на извършените от регистрираното лице облагаеми доставки, лицето има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът – регистрирано по този закон лице му е доставил или предстои да му достави. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по закона за получени стоки или услуги по облагаеми доставки. Правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем, арг. от чл. 68, ал. 2 ЗДДС. Следователно, за да възникне право на приспадане на данъчен кредит следва да е осъществена реална доставка, която изпълнява критериите на чл. 6 и чл. 9 ал. 1 ЗДДС, както и да са налице предвидените в чл. 71, т. 1 ЗДДС документи.

Следва да се посочи, че по аргумент от чл. 154 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) в тежест на жалбоподателя, като лице, черпещо изгодни за себе си правни последици – претендираното право на данъчен кредит, е да докаже реалността на процесните доставки, за което са му дадени указания с разпореждането за насрочване на делото.

Предметът на доставката, по която се претендира приспадане на данъчен кредит определя обстоятелствата, които подлежат на доказване във всеки отделен случай.

По делото е безспорно, че за ревизираните периоди дейността на дружеството се изразява в извършване на услуги по ушиване на работно облекло по заявки от клиенти, както и дребни шивашки услуги и поправки на клиенти на дребно, както и че същата се извършва в нает обект – трафопост, находящ се в [населено място], жк. Н. трафопост пред [жилищен адрес] съгласно договор със Столична община – Район Н. от 19.07.2013 г.

От представените по делото доказателства се установява, че една част от издадените на жалбоподателя фактури са за доставка на стоки, а именно различни видове шивашки материали, като платове, конци, ципове и т.н. Безспорно същите са необходими за извършването на основната дейност на

дружеството. Видно от обясненията дадени в хода на ревизионното производство необходимостта и нуждата от същите е определяна в зависимост от предвидени, уточнени и предполагаеми поръчки и цялостния процес на работа, както и нуждата от специални платове. Проучването за платовете и консумативите е правено чрез търсене в Интернет или запитване през сайтове и гугъл каталози. След получаване на мостри на платове и консумативи чрез куриерски услуги от Е., С., Р., респективно след одобряването им се уговарят количества и цени, като в повечето случаи уговорката е по телефон, вайбър, уатсап, мейл със снимки на цветове от даден артикул. Доставката на материалите се е извършвала на адреса на производство на ИМПАКТ С. Е. от съответните доставчици, тъй като дружеството не разполагало със собствен транспорт.

Във връзка с това следва да се посочи, че не са представени договори за доставка на материали и консумативи, касаещи предмета на дейност на жалбоподателя. Търговската логика предполага при наличие на дейност свързана с услуги по ушиване на работно облекло по заявки от клиенти, за което обстоятелство по делото са представени и договори с клиенти на жалбоподателя, последният да разполага с утвърдени доставчици, с които има трайни взаимоотношения, за да гарантира на клиентите си извършването на съответната услуга в договорените срокове, предвид неустойките предвидени в договорите с възложителите на ИМПАКТ С. Е.. Дори да се приеме, че поръчките на консумативите са осъществявани в съответствие с обясненията дадени от управителя на дружеството то липсват доказателства за тези твърдения. В този смисъл не са представени документи, от които да е видно, че действително са получавани мостри чрез посочените куриери, именно от процесните доставчици, както и че с тях е воден някакъв вид кореспонденция. Действително по делото са представени разпечатки от водена електронна кореспонденция, в която се уточняват конкретни поръчки и изисквания за изпълнение, но същата е водена между ИМПАКТ С. Е. и негови клиенти, а не между жалбоподателя и процесните доставчици.

Предмет на процесните доставки на стоки са родово определени вещи. Когато се извършва продажба на родово определени вещи, прехвърлянето на собствеността се извършва при спазване правилото на чл. 24, ал. 2 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД). Съгласно цитираната разпоредба, при договори за прехвърляне собственост върху вещи, определени по своя род, собствеността се прехвърля, щом вещите бъдат определени по съгласие на страните, а при липса на такова, когато бъдат предадени. Предаването на вещите от продавача на купувача при този вид търговски сделки е необходимо, тъй като чрез него вещите, предмет на конкретната сделка се индивидуализират и същевременно се изпълнява задължението на продавача да прехвърли собствеността върху тях. Без да бъде извършено такова предаване, не може да бъде извършено прехвърляне на собствеността върху стоките. В настоящия случай са съставени приемо-предавателни протоколи, складови/стокоски разписки с цел да се удостовери посоченото обстоятелство, но съдът приема, че представените с възражението срещу РД документи са създадени за целите на производство, тъй като ако жалбоподателят е разполагал с тях към момента на извършване на ревизионното производство

/по време на извършената проверка на място и в отговор на ИПДПОЗЛ/ е следвало да ги представи на органите по приходите. В този смисъл следва да се посочи, че видно от тези документи е налице механично пресъздаване на съдържанието на фактурите, като в по-голямата част от тях не се установява кои са лицата, които са ги подписали и в какво качество, в някои от тях липсва печат, а от други не става ясно дори между кои точно дружества е съставен съответния документ. Във връзка с това може да се направи заключение, че приемо-предавателните протоколи и стоките/складовите разписки представляват документи, които не се ползват с материална доказателствена сила и следва да бъдат преценявани с оглед всички останали доказателства, относими към спорните доставки. Представянето на частни документи не е достатъчно да се приеме, че те обективират конкретно извършена дейност. Те следва да са придружени с други доказателства, насочени към установяване на основната, водеща предпоставка за признаване на правото на данъчен кредит – облагаема доставка по смисъла на ЗДДС, а именно да се установи по безспорен начин прехвърлянето на собствеността върху стоките, чрез фактическото им предаване, включително извършването на транспорт, товаро-разтоварни работи, ако такива са необходими с оглед спецификата на продажбата, както и приемането на стоката.

В случая разпоредбата на чл. 6 ЗДДС следва да се тълкува в унисон с нормата на чл. 14, § 1 от Директива 2006/112/ЕО, която дефинира доставката на стока като прехвърляне на правото на разпореждане с материална вещь като собственик. Следователно при спор за реалност на доставки на стоки се дължи проверка преди всичко на фактите относно транспортирането, предаването и получаването на стоката между страните по пряката доставка, тоест дали стоките реално са преминали от владението на доставчика във владението на получателя. Начинът на предаването им е част от реалното прехвърляне на правото на собственост, което е изискване за настъпило данъчно събитие по смисъла на чл. 25, ал. 2 ЗДДС, респективно за изискуемост на данъка. Именно тези обстоятелства останаха недоказани по делото, доколкото са налице единствено твърдения, които не се подкрепени със съответните доказателства.

Освен това следва да се посочи, че не може да направи безспорно заключение за наличието на достатъчна индивидуализация на стоките. Това е така, тъй като от документите съставени относно доставката, за която се твърди да е извършена от ЕВРО ПРОПЪРТИ И. Е. се установява, че фактурите са с предмет „електрическа ножица, ножица, ремък, оверлог четириконечен, правна машина, парогенератор“, а в два от приобщените впоследствие приемо-предавателни протоколи е посочено, че се предават, респективно приемат „оверлог четириконечен R. C27 G. 8700“, парогенератора – N. F. G. S.R.L.MP/F/PV 0727 DB и т.н. При тази индивидуализация не може да се направи заключение за идентичност на стоките между фактурите и приемо-предавателните протоколи, още повече, че в последните не е налице и препращане към конкретен номер на фактура. За част от останалите стоки също не може да се направи безспорно заключение по отношение конкретизацията на стоките, защото за артикулите /ципове, копчета, игли, конци, плат/ липсват различни характеристики, които го отличават, а именно

цвет, размер, дебелина и т.н.

От страна на доставчиците И. Т. Е. /сегашно наименование И. Т. Е. и КОРОГРУП Е. са фактурирани и услуги, а именно бродерия. Като доказателство за извършването на посочената услуга са представени единствено спорните фактура и складови/стокови разписки, съставени с цел предаване на резултата от извършената услуга. Документи за нарочно възлагане и определяне параметрите на услугите не са приобщени. В случая не се установява видът на бродерията и нейния размер, респективно какво изобразява същата, оформлението и т.н. За посочените обстоятелства не може да се направи извод от съставените складови/стокови разписки. Липсата на предварително заложен изисквания е пречка и за проследяване на последващи доставки, доколкото услугите не могат да бъдат обвързани с такива възложени на ИМПАКТ С. Е. от негови контрагенти.

За целите на данъчното облагане следва да се установи и докаже по какъв начин е извършена услугата. Фактурите и разписките сами по себе представляват частни документи, от които жалбоподателят черпи изгодни за себе си правни последици, а именно признаване право на данъчен кредит. Предметът на доставките /бродерия/, така както е определен, не съдържа никакви индивидуализиращи данни. В случая по делото не са приобщени никакви документи, в които извършените услуги да са описани еднозначно, както и такива, с които резултатът от тях да е предаден, респективно приет от страна на жалбоподателя. По своята същност доставката на услуга представлява фактическо извършване на определени дейности, които имат стойност и реалното им осъществяване би могло да бъде доказано с всякакви счетоводни и търговски документи, съдържащи конкретни данни за извършената дейност. Проследяването на отделните елементи на доставката на услуга включва установяването естеството на услугата, осигуряването на необходимите материали и персонал за нейното изпълнение и предаване на резултата от свършената работа, което в настоящия случай не може да бъде направено, доколкото липсват документи, които да удостоверят посочените обстоятелства. В този смисъл не може да се приеме, че са налице реално извършени услуги.

На следващо място по отношение на представените фискални бонове следва да се посочи, че плащането не е предпоставка за правото на данъчен кредит, тъй като това обстоятелство може да бъде само косвено доказателство и следва да се обсъжда наред с останалите писмени доказателства, които сочат, че са изпълнени законовите изисквания по установяване реалността на доставките. В настоящия доказателствената сила на фискалните бонове се разколебава и от факта, че от страна на органите по приходите е установено, че част от тях са издадени от нерегистрирани в масивите на НАП фискални устройства.

По отношение на счетоводната отчетност на жалбоподателя във връзка със заключението на ССЕ следва да се отбележи, че фактът на осчетоводяване на процесните фактури също се преценява съвкупно с всички останали доказателства по делото, касаещи реалността на доставките. Както притежаването на счетоводни документи, така и редовното осчетоводяване на фактурите не е достатъчно да обоснове фактическото извършване на

отразените в тях стопански операции. Законодателят не предпоставя признаване на правото на данъчен кредит само с формалното документално оформяне, ако то не е свързано с реални доставки. Респективно, при наличието на достатъчно убедителни и безспорни доказателства за реално извършени доставки не може да се откаже право на приспадане на данъчен кредит единствено на основание отделни пропуски в счетоводната отчетност. Освен това, както вече се посочи от ССЕ е установено, че в периода май 2014 - октомври 2018 г. ИМПАКТ С. Е. е закупувало материали и от други доставчици, като заприходяването на същите е ставало общо по вид материал, а не по конкретен доставчик и изписването на материали също е ставало общо по вид материал, поради което е направено заключението, че не е възможно да се обвърже материал, закупен от даден доставчик по дадена фактура с продажба към клиент за изработено работно облекло. В този смисъл може да се направи заключение, че не са налице доказателства и за последваща доставка на процесните стоки, тъй като жалбоподателят не е водил аналитична отчетност, както при завеждане на стоките, така и при тяхното изписване. На основание чл.123, ал.1 ЗДДС всяко регистрирано лице води подробна счетоводна отчетност, която е достатъчна за установяване на задълженията му по този закон от органите по приходите. В този смисъл съдът намира, че по делото не са представени достатъчно документи, които да удостоверят, че е налице счетоводно отчитане на отделни видове и групи стоки по доставчици, тяхното количество и стойност, което е организирано на аналитично ниво, за да е възможно да се извърши анализ и проследяване на действителните стокони потоци, респективно придобиването от конкретни доставчици и използването на същите стоки за извършване на последващи облагаеми доставки и резултатът от последващите доставки (печалби/загуби). Всички доказателства, преценени в тяхната съвкупност, навеждат на извод, че е налице фактуриране, зад което не стоят реални стопански операции между жалбоподателя и процесните доставчици. В случая жалбоподателят не доказва добросъвестността си по повод на издаването на процесните фактури - тъй като не е изпълнил задълженията си да докаже, че действително е получил доставки на стоки и услуги от посочените във фактурите доставчици, че е положил всички разумни усилия, за да избегне въвличането си в данъчна измама, и поради това не следва да му бъде признато правото на приспадане по данъка. Представените по делото справки, извършени на електронния адрес на НАП дали приходната агенция търси конкретно дружество, за да му връчи документ, книжа или съобщение, ако не са били намерени на адрес или обявеният адрес е несъществуващ за част от процесните дружества не е достатъчно доказателство за полагането на достатъчно усилия в посочения смисъл. В случая съгласно твърденията на жалбоподателя в ревизионното производство доставчиците са избирани на случаен принцип, чрез Интернет, но проверка относно предмета на дейност на дружествата не се твърди да е извършвана, което е и индикатор за вид нередност, предвид установеното от органите по приходите, а именно, че доставчиците са с предмет на дейност различен от доставката на стоки или извършването на услуги свързани с шивашката промишленост. По отношение цитираната от жалбоподателя практика на СЕС следва да се посочи, че горните мотиви са съобразени с

трайната практика на Съда на Европейския съюз, според която задължителна материалноправна предпоставка за възникване правото на данъчен кредит е наличието на действително извършена облагаема доставка на стоки и/или услуги към лицето, посочено в данъчния документ като получател на доставката. Съгласно т. 54 на цитираното от жалбоподателя Решение на СЕС по дела С- 80/11 и С-142/11 не противоречи с правото на Съюза да се изисква от стопанския субект да вземе всички необходими мерки, за да се увери, че осъществяваната от него сделка не го води до участие в данъчна измама. Съгласно т. 60 на решението добрият търговец би могъл според обстоятелствата в конкретния случай да проучи друг доставчик, от когото възнамерява да купува стоки или да получава услуги, за да се увери в неговата надеждност.

Предвид гореизложеното изводите на органите по приходите, че не е налице реалност на доставките, тъй като не са изпълнени изискванията на чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1, вр. чл. 6 и чл. 9 ЗДДС са правилни и законосъобразни, поради което жалбата на ИМПАКТ С. Е. следва да бъде приета за неоснователна.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК заявеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. С оглед отхвърлената част от жалбата и съгласно чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на ответника сумата от 4 422,69 (четири хиляди четиристотин двадесет и два лева и шестдесет и девет ст.) лв. По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ИМПАКТ С. Е., ЕИК:[ЕИК] срещу Ревизионен акт № Р-22221518007239-091-001/17.03.2020 г., издаден от М. С. Х., началник сектор „Ревизии“, при дирекция „Контрол“ при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С., орган, възложил ревизията и М. Й. В., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1100/14.07.2020 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика – С., за установени задължения по ЗДДС в общ размер на 144 494,21 лв., които произтичат от непризнато право на приспадане на данъчен кредит за данъчни периоди от м. 05.2014 г. до м. 02.2015 г., м. 04.2015 г., м. 05.2015 г., от м. 07.2015 г. до м. 12.2016 г., от м. 02.2017 г. до м. 12.2017 г., от м. 03.2018 г. до м. 08.2018 г. и м. 10.2018 г., ведно с лихви в размер на 44 781,22 лв.

ОСЪЖДА ИМПАКТ С. Е., ЕИК:[ЕИК] да заплати на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика“ – С. при ЦУ на НАП разноски по делото в размер на 4 422,69 (четири хиляди четиристотин двадесет и два лева и шестдесет и девет ст.) лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

Съдия: